

Oponentský posudek

K rigorózní práci Mgr. Oldricha Lejnara, LL.M.

na téma

Právo volného pohybu a pobytu státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občanů EU – volný pohyb osob

Rigorózní práce se zabývá mimořádně aktuální problematikou. V práci rigorosant osvědčuje velmi dobrou komplexní orientaci v předmětné problematice. Z hlediska své struktury je členěna do dvou hlavních částí. V první své části (tj. do str. 60) se soustřeďuje zejména na unijní úpravu práva volného pohybu a pobytu neunijních rodinných příslušníků unijních občanů. Tato část práce je vyloženě popisná a nepřináší nic víc než solidní popis respektive výklad aktuálního stavu předmětné úpravy. Zcela v této části práce chybí vlastní úvahy či polemické názory rigorosanta. Přitom např. velmi kontroverzní rozsudky SD EU ve věci *Akrich* a zejména *Metock* po zaujetí vlastních názorových stanovisek přímo volají.

Druhá část práce (od str. 60) naštěstí již jde nad rámec pouhého popisu předmětných implementačních úprav v ČR a v SR. Přináší například i vlastní autorovy názory a stanoviska ohledně slučitelnosti těchto úprav s unijní úpravou, zejm. se směrnicí EU 2004/38 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků volně se pohybovat a pobývat na území členských států. Do hloubky přitom jde zejména analýza úprav práva pobytu specifické kategorie neunijních rodinných příslušníků unijních občanů-partnerů stejného pohlaví.

K práci lze mít ještě následující připomínky.

- 1) Práce se vůbec nepozastavuje nad velmi citlivou otázkou využívání (přesněji řečeno zneužívání) práva volného pohybu unijních občanů za účelem obejítí těch restriktivních imigračních předpisů členských států, jejichž působnost je omezena na čistě vnitrostátní situace.
- 2) Z práce vyplývá, že rigorosant se na obrácenou diskriminaci v oblasti práva pobytu neunijních rodinných příslušníků unijních občanů dívá jako na něco co není příliš žádoucí. Opomíjí však to, že tato obrácená diskriminace umožňuje členským státům alespoň částečně zvládat neutuchající a právem EU bohužel podporovaný (viz *Metock*) těžko zvladatelný příliv jen obtížně integrovatelných přistěhovalců z třetích zemí.
- 3) Velmi nepřesvědčivá a navíc nelogická je rigorosantova domněnka na str. 102, že důvodem pro který SR odmítla odstranit ve svém vnitrostátním imigračním právu jev obrácené diskriminace je odmítání ze strany SR zlegalizovat partnerství mezi osobami stejného pohlaví. Není mi jasné, jak by odstranění obrácené diskriminace

v oblasti práva pobytu neunijních rodinných příslušníků unijních občanů mohlo vést v SR k legalizaci homosexuálních partnerství.

- 4) Práce bohužel pracuje až na výjimky pouze s anglickými prameny. Zcela tak opomíjí mj. českou popř. slovenskou literaturu (např. četné práce Doc. Scheue).
- 5) Drobnější či formální připomínky lze mít k některým poznámkám (např. č. 246) nebo k údaji o vstupu Maastrichtské smlouvy v platnost (str. 32).

Vzhledem k výše uvedenému, zejména ale s ohledem na omezenou práci s relevantními literárními prameny, jsem celkově na určitých pochybách, zda je možno konstatovat, že práce beze zbytku splňuje obsahové náležitosti kladené na rigorózní práce. Příslušný závěr tudíž učiním až v závislosti na tom, jak kvalitně se rigorosant zhostí ústní obhajoby své práce.

V Praze dne 24. 7. 2012

Doc. JUDr. Richard Král, Ph.D., LL.M.

Katedra evropského práva PF UK